

ogaa, man har tilstrækkelig Grund til at gaa ind paa den foreliggende Konvention. Det ærede Medlem fremsatte jo forskellige Indvendinger mod Konventionen, og fremkom med forskellige Hensstillinger i det hele taget angaaende dens Indhold. Den første angik Rattegat som Fiskevand for Danmark og Sverige overhovedet, idet det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa, at Rattegat ikke kan siges at være anerkendt som et Fiskevand, hvortil Danske og Svenske ere eberetrigtede. Det er ganske sikkert. Men derimod tror jeg nok, at man vel tør sige, at Rattegat er et Indvand for Danmark og Sverige, hvor Danmark og Sverige kunne enes om Regler for Fiskeriets Udførelse saaledes, at disse Regler ogsaa maa følges af Underjaatter af andre Lande, saafremt de ville søge Fiskeri i Rattegat. Jeg tror, det vil blive anerkendt fra andre Magters Side, at i saa Henseende maa Danmark og Sverige, de tilgrænsende Lande, være raadige over dette Vand saaledes, at det er dem, der skulle fastsætte Regler, thi hvis dette ikke var saaledes, vilde man overhovedet ikke kunne fastsætte Regler for noget Færvand uden for Søterritorerne. Hvis vi tage Nordsøen, vide vi, at der er der opnaaet Konvention mellem de tilstødende Magter angaaende Fiskeriets Ordning, og de Regler, som saaledes ere fastsatte, ville aldeles sikkert blive anerkendte af andre Magter, hvis Underjaatter maatte søge ind i Nordsøen for at fiske der, som Regler, der skulle følges af disse Underjaatter. Sædvanen er da denne, at det er de tilgrænsende Magter, som ere raadige over at sætte Reglerne, og det Regler, som maa følges af alle Magters Underjaatter, som komme i dette Fiskevand. I saa Henseende tror jeg ikke, der er nogen Fare for Fremtiden. Det, som Lovforslagets § 1 gaar ud paa, er jo kun en Bemyndigelse til ved lgl. Anordning at give særegne Forskrifter i Overensstemmelse med, hvad der i den nævnte Overenskomst, altsaa i Konventionen, er bestemt. Dermed er sat en bestemt Grænse for den Myndighed, som Kongen har til ved Anordning at bestemme Reglerne for Fiskeriet i Rattegat, og der er saaledes ingen Fare for, at denne Myndighed skulde blive brugt ud over Grænserne af, hvad Konventionen anviser. Vi kunne altsaa ikke sætte andre Bestemmelser ind anordningsvis angaaende Fiskeriet i Rattegat end netop dem, der ere en nødvendig Følge af Konventionens Afslutning og Overholdelse i Fremtiden. Jeg sagde før, at det har kostet Banfeligheder at opnaa Afsluttelsen af denne Konvention. Man har selvfølgelig fra begge Sider maattet

være imødekommende og give efter paa adskillige Punkter, og allerede deraf følger det, at Konventionen ingenlunde kan betragtes som fuldkommen eller fejlsfri. Den har sine store Mangler; det skal jeg villig indrømme, og det ærede Medlem for Tisted Amt's 2den Valgkreds har jo paapeget forskellige. Men hvis man ikke vil tage Konventionen med Mangler, vil man aldrig kunne opnaa nogen Konvention. Det vilde nemlig ikke lade sig gøre, at man ved en Forhandling mellem to Parter, der hver for sig har sine Interesser at følge, skulde kunne naa til et endeligt Resultat, der ikke i nogen Henseende var behæftet med Mangler. Dette beder jeg vel erindret, fordi jeg maa erkende, at der virkelig er Mangler ved Konventionen, som den foreligger. Smidtidigt ere disse Mangler ikke saa store, som det ærede Medlem antog. Det ærede Medlem henviste til de Fiskemaal, der ere satte for Rødspættesfiskeriet i Rattegattet. Det har været en Opgave fra begge Sider at naa til gennem stærkede Maal virkelig at faa en forøget Fredning af Rødspætter, og derfor kunde man ikke vel ændre ved det Maal, man har fastsat i Danmark for Rødspætter paa Søterritoret, og heller ikke ved det ny Maal, der er foreslaaet i Lovforslaget, som i saa Henseende omtrent falder sammen med den gældende Lovs Regel; det er kun $\frac{1}{4}$ Tomme mindre. Vilde man opnaa noget her, maatte man altsaa søge at faa Maalet forøget for de Fisk, der fiskes i Rattegattet uden for Territoriet. Det er imidlertid en meget vanskelig Opgave, og det har vist sig fra Begyndelsen af, at den ikke har kunnet løses, uden at det vilde lede til Mangler paa forskellige Punkter. Det er jo nemlig saaledes, at det, naar Fisken bringes i Vand, ikke kan ses, hvor den er fisket. Derfor kan der ikke føres en Kontrol i Vand med Fiskens Maal paa de forskellige Fiskesteder, og man maa altsaa søge at hjælpe sig paa anden Maade. Man har da fastsat Maalet saaledes, at man væsentlig holder sig til Kontrollen, som den kan føres i aaben Sø. Reglen er altsaa den, at de Dæksfartøjer, der ligge ude paa Fiskeri i Rattegattet, ikke i Dam eller Hyttefad maa have Rødspætter, der ere under det forøgede Maal, henholdsvis $10\frac{1}{2}$ og $11\frac{1}{2}$ Tomme, og naar de af Kontrollen antræffes med Rødspætter, der have ulovligt Maal, kunne de altsaa anholdes. Men for at forøge Kontrollen har man endvidere tilføjet den Bestemmelse, at det er heller ikke disse Dæksfartøjer tilladt paa Søterritoret at medføre Rødspætter af Maal mellem $9\frac{1}{2}$ og $11\frac{1}{2}$ Tomme eller mellem $9\frac{1}{2}$ og $10\frac{1}{2}$ Tomme, saa længe dette Maal er gældende. Ganske sikkert kommer